

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. maj 2014
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Marie Louise Skibsted
Als
Sagsnr.: 2014-0030-2154
Dok.: 1141858

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 903 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. april 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henning Hyllested (EL).

Karen Hækkerup

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 903 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Finder ministeren, at opfordringen fra Københavns Vestegns Politi i skrivelse af 3. februar 2014 til samtlige kommuner i politikredsen om det vedtagne lovforslag L 54 (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap m.v. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet), følger hensigten med den vedtagne lov. Hensigten med loven var vel at skabe ensartede regler for parkering i hele landet samt at gennemføre et forbud mod at parkere delvist på fortov – især i bymæssig bebyggelse. Ministerens opmærksomhed henledes navnlig på § 2 i det af Københavns Vestegns Politis foreslåede udkast til bekendtgørelse.”

Svar:

1. Efter færdselslovens § 28, stk. 3, 1. pkt., må standsning eller parkering ikke ske på cykelsti, gangsti, yderrabat eller fortov.

Uden for tættere bebygget område kan et køretøj, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 3.500 kg, dog standses eller parkeres med hele eller en del af køretøjet i yderrabatten eller med en del af køretøjet på fortov, jf. færdselslovens § 28, stk. 3, 3. pkt.

Ved lov nr. 169 af 26. februar 2014 om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap m.v. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet), der trådte i kraft den 1. marts 2014, blev der indført nye regler for udstedelse af lokale parkeringsbekendtgørelser i de enkelte kommuner efter færdselslovens § 92, stk. 1, nr. 1, jf. § 92 c, stk. 4, 2. pkt. Der henvises om disse regler og om retsvirkningerne af lovændringen i forhold til de tidligere gældende lokale parkeringsbekendtgørelser til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 902 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Ved den nævnte lovændring blev færdselslovens § 28, stk. 3, 3. pkt., nyaffattet, jf. § 1, nr. 3, i lovforslag nr. L 54, der blev fremsat for Folketinget den 31. oktober 2013. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår i den forbindelse følgende:

”Kommunerne kan via lokale bekendtgørelser udvide det område, hvor der lovligt kan parkeres eller standses, hvis der ikke samtidig sker nogen indskrænkning, jf. den foreslåede bestemmelse i færdselslovens § 92 c, stk. 4, 2. pkt. (lovforslagets § 1, nr. 6). Der vil således ved f.eks. lokal bekendtgørelse kunne fastsættes, at køretøjer, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger

3.500 kg lovligt kan foretage standsning eller parkering delvis på fortov i tættere bebygget område, medmindre dette er i strid med færdselslovens § 3, uden at det er nødvendigt, at anvise dette med skiltning, afmærkning mv.”

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet endvidere indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Til brug for besvarelsen af Justitsministeriets anmodning har Rigspolitiet endvidere indhentet et bidrag fra Københavns Vestegns Politi, der bl.a. har oplyst, at politikredsen på baggrund af henvendelser fra flere kommuner og den meget korte tidsfrist fra lovens vedtagelse og til dens ikrafttrædelse - og bemærkninger i forarbejderne om, at landets lokale parkeringsbestemmelser ved lovens ikrafttrædelse ophæves, og at kommunerne skal genansøge, hvis det stadig lokalt skal være muligt at parkere på fortovet - tog initiativ til at formulere et udkast til fremtidig bekendtgørelse for derigennem at lette sagsgangen i forbindelse med eventuelle ønsker om lokal bekendtgørelse i de enkelte kommuner.

Københavns Vestegns Politi har endvidere bemærket, at hensigten med ændringen af færdselsloven efter forarbejderne er, at der skabes ens retningslinjer for parkering i hele landet, og at bilisterne ved overholdelsen af disse ikke pålægges parkeringsafgift i forhold til eventuelt lokal udstedte parkeringsbekendtgørelser.

Det til kommunerne fremsendte forslag til en lokal bekendtgørelse er således, efter Københavns Vestegns Politis opfattelse, ikke i strid med intentionerne i loven, idet de enkelte kommuner selv kan vælge, hvorvidt de ønsker at ansøge om lokale parkeringsbekendtgørelser, der er lempeligere end det fastsatte udgangspunkt i loven, ligesom borgenes retssikkerhed fortsat er sikret, idet borgerne altid vil kunne parkere i overensstemmelse med færdselslovens bestemmelser uden at komme i konflikt med eventuel udstedte lokale parkeringsbekendtgørelser.

Københavns Vestegns Politi har endelig bemærket, at det i øvrigt fremgår af brevet til kommunerne, at politikredsen anser det for vigtigt, at der er et ens regelsæt for lokal parkering i politikredsens kommuner for at kunne håndtere ulovlig parkering effektivt.

Rigspolitiet kan henholde sig til det af Københavns Vestegns Politi anførte.”

3. Justitsministeriet bemærker i forlængelse heraf, at det som anført under pkt. 1 ovenfor er op til den enkelte kommune at beslutte, om det område, hvor der lovligt kan parkeres eller standses i kommunen, ved lokal bekendtgørelse skal udvides f.eks. således, at køretøjer, hvis tilladte total-

vægt ikke overstiger 3.500 kg, lovligt kan foretage standsning eller parke-
ring delvis på fortov i tættere bebygget område.